

KUUBALAINEN SERENADI

1. Me tulimme kapakasta
kai hiukkasen horjuen.
Oli lähtömaljoja juotu,
ja se yö oli ihmeellinen.
Joku huomasi sattumalta,
se oli kai Watkinson,
että serenadi sulle
ihan velvollisuutemme on.

2. Ja kolmisiin seisahduimme
me alle sun akkunas,
ja punaisen lampun näimme
me palavan huoneessas.
Ah, muistan: ympärillä
oli ihana Kuuban yö,
ja nuorena hehkuvana
joka ainoa sydän lyö.

3. Me muistamme kuuman poves
ja keinuvan vartalos,
ja jokainen huulillansa
tuns vielä sun suutelos.
Ja me kaipasimme jälleen
sinun nauruas solisevaa.
Voi, miksi on jätettävä
tämä ihanain öitten maa?

**4. Tom lauloi murheellisesti
ja säesti Watkinson.
Minä nielin kyyneleitä,
olin kovasti onneton.
Niin rakastin sinua silloin,
ja rakastan vieläkin,
ja sun punainen sukkanauhas
on aarteeni kallehin.**

**5. Sinä avasit ikkunasasi,
ja kummasti hymyillen
sinä pudotit jokaiselle
tulipunaisen kukkasen.
Ja me itkimme haikeasti
ja horjuimme satamaan.
Ah, Kuuban helmi, sua
en unohda milloinkaan!**

Sanat Unto Koskela (1908 – 1934)
Sävel Juhani Pohjanmies (1893 - 1959)